

bioSCOPE [06]

deze maand

Cold Case: De milieu-
mok [p. 11]

Reportage: Mysterieuze
bijensterfte [p. 12]

Achter de schermen bij...
Wiert Nieuman [p. 13]

Nederland onverschillig tegenover insecticide

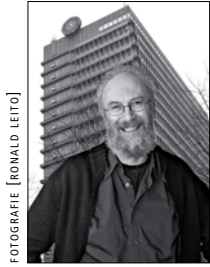
pagina 12

Universiteit Utrecht

[Faculteit Bètawetenschappen
Biologie]

Bescherming biodiversiteit gelukt

In het februarinummer van bioSCOPE stelde ik dat de bescherming van de biodiversiteit is mislukt. De doelstelling van Nederland, en ook die van de EU, dat de achteruitgang van de biodiversiteit in 2010 moet zijn gestopt, zal niet worden gehaald. Ik baseerde me daarbij op een conclusie van het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL), een gerenommeerd instituut dat de ontwikkelingen van natuur en milieu in Nederland bijhoudt en het beleid evalueert.

Ik had het mis. Op 22 mei, Wereldbiodiversiteitsdag, stelden 3 evenzeer gerenommeerde ecologen van het Centrum voor Milieuwetenschappen van de Leidse Universiteit in de Volkskrant dat het de goede kant op gaat met de natuur in Nederland. Volgens hen is na jaren van achteruitgang het omslagpunt bereikt, precies zoals de doelstelling wil. Zij zetten zich daarbij af tegen de negatieve boodschappen van natuur- en milieubeschermers en ambtenaren. En vooral tegen de Monitor Duurzaam Nederland 2009 van het PBL, waarin wordt gesteld dat nog maar 15% van de oorspronkelijke biodiversiteit over is. De teneur van die monitor is negatief. De Leidse biologen stellen echter dat het met veel soorten en gebieden juist beter gaat.

Het verschil is een gevolg van een verschil in perspectief. Zo gebruikt het PBL een index met het jaar 1900 als referentie, de Leidse biologen kijken naar wat er de laatste decennia is gebeurd. Daar is wat voor te zeggen omdat pas een jaar of dertig echt natuurbeleid wordt gevoerd. En dat beleid boekt successen. Het PBL gebruikt een index gebaseerd op de gemiddelde diversiteit van natuurgebieden op lokaal niveau. De Leidse biologen vinden dat je ook zelfstandig naar het landelijk niveau moet kijken. Dan zie je positieve ontwikkelingen voor soorten die wegvallen in een gemiddelde van lokale waarnemingen.

Ik had het mis en toch ook niet. Interpretaties van feiten zijn afhankelijk van het perspectief waarmee je er naar kijkt. In de ecologie kan dat perspectief gemakkelijk beïnvloed worden door optimisme of pessimisme. Veel natuurbeschermers neigen tot pessimisme, de Leidse ecologen wilden een optimistisch geluid laten horen op Wereldbiodiversiteitsdag. Ik was blijkbaar even geneigd tot somberheid.

Jos Dekker

Vorbij

En dit is alweer mijn laatste column voor dit jaar. Het is toch allemaal wel erg snel gegaan. Zo voelde ik me een wijze 6e klasser, nu voel ik me een onwetende eerstejaars. Zo zie je je oude vertrouwde vrienden elke dag, zo zitten ze verspreid over heel Nederland. Je kent eerst helemaal niets en niemand in Utrecht, nu kan je het je wel veroorloven te zeggen dat je een paar 'vrienden' hebt en dat je menig vreemde toch wel de Albert Heijn

(of menig budgetloos student de Lidl) kunt wijzen. Zo wist ik amper wat een bladluis was en kan ik nu uitwijden over brachiopoden, ectoderm, plantenhormonen, spermatogenese, fotorespiratie, kin selectie, de 'Cambrian Explosion' en penisbotjes (en natuurlijk, last but not least, over de bladluis).

Eerst woonde je gezellig bij paps- en/of mamslief, werd alles voor je gefinancierd en geregeld. Nu ondek je met walging dat je brood is gaan leven en bijna de kast uit loopt (daar kan je dan wel over uitwijden, over schimmels, dat dan weer wel...), dat je je huur nog moet betalen en dat je niet moet vergeten een was te draaien, om een gebrek aan schone onderbroeken te voorkomen... Zo'n eerste jaar als student is me heel goed bevallen! Op naar jaar twee, waarin we hopelijk iets-minder-onwetende-tweedejaars zullen zijn, we een balans vinden tussen oude en nieuwe vrienden, we mensen misschien ook de weg naar de HEMA kunnen vertellen, we onze kennis over bladluizen en penisbotjes nog verder ontwikkelen, en we minder (of nooit, maar ik denk dat we dat beter van jaar 5 kunnen verwachten) wandelend brood en vieze sokken hebben!

Jip Vrooman

| GEDICHT |

Burning skies

During the desert day the forces accumulate
Little drops of vapor collide and form
a heavy cloud, way out of sight to see
High above, the silence starts to fade
and from far away the roaring screams arise

Growling and spitting they come near
bringing an illusion of relief to all
Beyond it's sweet shower of rain
an evilness also comes to play

Flickering light in the skies
accompanied by hard bursts of force
They set the sky on fire and bring no relief
Just the fear, hopelessness and pain
Bringing down their electrical flames

Leaving the land behind wet and confused
They leave their last resort of power
Slowly the silence returns upon the earth
Although the ground still shivers,
it seems to be safe and sound

Ina Vinamont